

Þú, guð, sem stýrir stjarna her

Valdimar Briem

Ísólfur Pálsson, 1939

1. Þú, guð, sem stýr - ir stjarn - a her og stjór - ar ver - öld - inn - i, í

straum - i lífs - ins stýr þú mér með sterkr - i hend - i þinn - i.

ÞÚ, GUÐ, SEM STÝRIR STJARNA HER

Þú, guð, sem stýrir stjarna her
og stjórna veröldinni,
í straumi lífsins stýr þú mér
með sterkri hendi þinni.

Stýr mínu hjarta' að hugsa gott
og hyggja' að vilja þínum,
og má þú hvern þann blett á brott,
er býr í huga mínum.

Stýr minni tungu' að tala gott
og tignar þinnar minnast,
lát aldrei baktal, agg né spott
í orðum mínum finnast.

Stýr minni hönd að gjöra gott,
að gleði' eg öðrum veiti,
svo breytni mín þess beri vott,
að barn þitt gott ég heiti.

Stýr mínum fæti' á friðar veg,
svo fótspor þín ég reki
og sátt og eining semji ég,
en sundrung aldrei vekki.

Stýr mínum hag til heilla mér
og hjálpar öðrum mönnum,
en helst og fremst til heiðurs þér,
í heilagleika sönnum.

Stýr mínu fari heilu heim
í höfn á friðarlandi,
þar mig í þinni gæslu geym,
ó, guð minn allsvaldandi.

Sálmur 318/357

Handrit

- Óbreytt: Band 1-15, Band 3-20/1, Band 4-6/2, B8, B10-7a, -12b2 (frág.)
- Frávik: A02 (2 blöð í 3/4 takti)